

rant abs solacio
vere psumi. qd
ie otria symone
asse. ex quo ma
canonica grie
s poetus necessita
& ibi phas eadē
uideatur. pte
etum quod
lud canonica 9.
Idem peuldubio
dicere. sicutta
t occasio. sicc
ea fuisse renum
generalis ob
mel fuerit ractio
e III. . . .
gnorandum.
modo missam
nqua psalmos
i. pplus cul
e reverentia
is impendentes.
parte summa
& de obseqis
r. adiectione
mus differen
tetur fratribus
ic resurrec
ue & totius
uantiā relax
insectur qdā
elut festuū
exspectari.
uenture ieu
sentari. semp
& fatigatio
or in pendit
quedā uel opie
succedat. xv
de sabbato
is temporib;
na solet frib;
petam n dī
nā. nec cum
solet firri m

sollempnib; prandis. uel canonica ieiunior; refectione. quā pcedere suetudinarii psalmi solent subsequi. sed tantummodo simplici oratione facta. accedunt ad eam. Camq; rursū surgentes ab ipsa sola oratione reludunt. qd scilicet extra ordinaria sit in monachis ista refectio. Nec omnes ad eam cūuenire coguntur. nisi aut peregrini qui sup uenerint frēs. aut hi in quos infirmitas corporis. aut propria in uitat uoluntas. **Incepunt capitula libri qrti de abrenuntiatō et institutione.**
Demstitutione eoz qui renuntiant hv-1
ie mundo. quā admodū apud tabi-
nensiotas. uel egyptios imbuanter. hi
qui in monasteriis suscipiuntur. . . .
Qua ratione usq; adutimā senectutem 11
apud eos incenubis perseuerent. . . .
Quo exame pbet qui in egenobio suscipi- 111
cipiuntur nihil secū pmittant̄ inferre.
Cur hi qui renuntiant suscepti in monas- v
teris ppa uestimenta deponant. qd abba-
te alius induantur. + seruetur.
Qua causa uestimenta renuntiantū cū qb; vi
ingressi sī monasteriū a dispensatore +
Cur in monasterio suscepti n̄ pmittantur
statū frībus miscerit. & xenodochio ante
Quib; primū institutis tradantur.
iuniores exerceant. ut ad superandas om̄is
concupiscentias proficiant. . . . viii.
Quare iuniorib; imperet ut seniori suo mi-
hil decognitionib; suis subtrahant. x
Quanta obedientia seniorib; & iam in na-
turali necessitate tribuatur. beatur.
Cuius modicib; apud eos dilatissimus ha xi
et sonitū pulsantis ostium nihil operis n̄ xii
omittant studio celenter occurrenti. xiii
Quā eriminosus habet̄ si aliquis uel uilis-
simum quispiam suum dixerit. xiii
Qd lice multa pecunia de unius eiusq;
opere congregat̄ nullus tam p̄sumat ex-
cedere statutę sufficientię parentatem.
Deinde apud nos studio habendi. xv
De regulis diuersarum correptionum. xvi
Quib; auctorib; sit in uestitu ut reficiantib;. xvii
frīb; sacre lectiones in egenobus recitent̄
Et quartū apud egyptios p̄bet silentiū. xviii
Quā inlentiū sit extra m̄sa comūnem xix
quicquā cibi potus ue gustare. xix.
Quā admodū ppalestīna l̄ mesopotamia xx
cottidiana frīb; adhibeant̄ obsequia.
D e frīb; lenticule granis ab economo re xxii
De spontaneo quoq; dī frīm ministerio. xxii
De egyptiis typis qui ē sup cottidianis xxii
frītrū statutis obsequi is. xxiii.
De obedientia abbatis iohannis p̄ quā usq;
ad pphere pfectus est gratiam. xxv.
De ligno arido qd idem beat̄ abbas iohann-
nis ad arbūtrū senioris sui quasi ado-
lendū rigare non destitit. xxvi.
De piecio ab abbatē iohanne uase umico
olei ad senioris imperium. xxvii.
Quā admodū abbas iohannī suo obedientia
seniori adiuuentū laxū qd ne amultis
quidem possibile erat moueri. xxviii.
De humilitate & obedientia abbatis patēris
muui quā piciendo influuo paruulo
filio quā ex pcepto senioris n̄ habitauit.
Quā admodū reuelatū xxviii implere.
sit abbatē de patre murio opus eu abra-
he fecisse. xxxi. . . . triū. . . .
vii De obedientia frīs qui de ce sportas circū
ferens publice detraxit abbatis impe-
xii De abbatis p̄inuphi humilitate. qui relieto
monasterio celeberrimo cui presbiter
perat. longinquum monasteriū in quo
uelut incipiens suscipiet̄ desiderio p-
fectionis expert̄. xxxii. . . .
Quā admodū abba p̄inuphi reductus
in monasteriū suū modico tempore co-
moratus. merū fugeret in partē s̄c̄rie.
Quā p̄cepta dederat idem abbas xxxiii.
p̄inuphius frī quē insuo monasterio
sub m̄a recipierat p̄fentia. qd sicut
magna remuneratio monacho debet̄
scdm institutionē patrū laborantiū ita
& meriti pena similit̄ tribuatur. qd
ereo n̄ debere quis facile admitti in
monasterio. xxxiv. . . .
Qd abrenuntiatio nihil sit aliud quam
mortificatio. imago eruefici. xxxvi